

Posudek vedoucího práce

Autor závěrečné práce: Václav Ruttkay

Název práce: Rembrandt van Rijn – portréty / Současné inspirace a škola

Obor: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání

Typ studia: prezenční studium

Vedoucí závěrečné práce: doc. ak. mal. Ivan Špirk, Kvv

Oponent závěrečné práce: doc. ak. mal. Martin Velíšek, Ph.D., Kvv

Odevzdání práce: 2018

Kolega Václav Ruttkay vytvořil bakalářskou práci jejíž téma je příkladem aktuálního zpracování historické umělecké osobnosti. Práce má, přes pečlivou péči o odbornou rovinu závěrů, esejistický až reportážní charakter. Hluboký vztah autora práce k Rembrandtovu dílu jej zavedl k originálům obrazů a jejich autentickým výkladům, stejně jako do malířova domu. Jsme svědky osobních prožitků, které jsou podloženy solidními znalostmi, ale nestojí na nich. Práce tak s nevšední otevřeností reprezentuje kolegovy vlastní postoje. S uspokojením konstatuji, že kontexty, které práce rozkrývá, odpovídají zadání práce. Jazyk práce je kultivovaný a posouvá rychle příběh od kapitoly ke kapitole. Struktura práce je dobře obhajitelná (jak upřímně věřím...).

V první teoretické části, se mimo jiné setkáváme s živým zápisem Rembrandtova osudu a jeho projekcemi do díla. Je nám nabídnuta rovněž obrácená pozice, ve které psychologická analýza autoportrétů dokládá propojenost s životem i historickými skutečnostmi Rembrandtovy doby. Setkáváme se s rodinnými příslušníky a dalšími osobnostmi, které malíře obklopovaly, nahlížíme inspirátory jeho díla, mezi kterými se objevuje i Rembrandtův předchůdce s novátorskou duší, v našich krajích málo známý, Hercules Seghers. Velmi silná je část práce komentující souvislost Rembrandtova díla s tvorbou jeho pokračovatelů, počínaje Vincentem van Goghem.

Autorská část ZP má své vrcholy v tušových kresbách, které dělají tématu a souvislostem čest. Kresby lineární (často propisovací tužkou), ani soubor maleb, nemají dosud schopnost objevovat a zachytit podstatu předloh, figur a postav, které Václava Ruttkaye v životě potkávají. Chce to nepochybně čas, ale také autorskou odvahu jít za vyzkoušené pozice k čistým formám mnohokrát ověřeným modernou a potvrzených dnešní tvorbou a dobou. Kolik je jen odkryto tvůrčích pozic např. v ležící kresbě spolužáků od Adrieny Šimotové (v ZP reprodukováno). Koncept prezentace vybraných kreseb s použitím originálů a zvětšenin považuji za účelný. Délka doplňkových komentářů osvětlujících jednotlivé práce (při celkové délce ZP 90 str.) je nadstandardní a pro porozumění obrázkům zřejmě neadekvátní.

Učitelské interpretace tématu v didaktické části práce mají svoji váhu, přestože žádná z úloh nebyla ověřena v praxi. Přes správný směr, není výtvarná řada v sestavě úkolů zcela přesvědčivá. (Portrét je disciplína vyžadující řadu znalostí, bez kterých se může dětská představa o správnosti výsledku hroutit. Pojem přednáška je ve škole přežitek...) Přesto i tuto část považuji za relevantní bakalářskému gradu a potvrzuji kolegům učitelský potenciál.

Navrhuji známku výborně.
Ivan Špirk

V Praze 1. září 2018